

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324010607
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324010607.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno k/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 14.04.2025, sp. zn. 4T/70/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. septembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) v bode 1 uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno k/ Trestného zákona a v bode 2 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1. hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2022 z 11.03.2022 právoplatným 05.10.2022 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2022 z 05.10.2022 právoplatným 05.10.2022, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov, na výkon ktorého bol povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v obvode ktorého má bydlisko, a to od 29.11.2023 do 01.12.2023, napriek tomu na výkon tohto ochranného dohľadu nenastúpil v určenom termíne,

2. dňa 09.01.2024 v čase približne o 20.40 h v C. D. E. F. G. XX v H. F. počas toho, ako bol kontrolovaný pracovníkom SBS služby I. J., sa mu vyhrážal slovami „keď ma zajtra pustia tak sa vrátim, vypijem tu fľašu vodky, porozbijam to tu a teba zabijem, mne je to jedno ja som už zabil dvoch ľudí a zabijem aj teba, odsedím si päť rokov za teba a pustia ma“, čím u I. J. vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie uskutočnením týchto vyhrážok.

Za to mu bol podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne proti celej výrokovej časti. K bodu 1 rozsudku namietal, že súd I. stupňa nemal preukázané, že obžalovaný sa nedostavil k ochrannému dohľadu riadne a včas, pričom obžalovaný sa prakticky druhý deň po prepustení z výkonu trestu dostavil do budovy súdu s potvrdením, že bol prepustený z výkonu trestu, kde mu vzhľadom na to, že nemal občiansky preukaz nebol justičnou strážou umožnený vstup, a teda sa nemohol dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi. Mal za to,

že táto jeho obrana v konaní nebola vyvrátená, pretože na bráne súdu sa nevedie žiadna evidencia o tom, komu je umožnené vstúpiť do budovy a komu nie a prípadne z akého dôvodu. Uviedol, že mal snahu splniť svoju povinnosť dochvilne sa dostať na výkon ochranného dohľadu, pričom mal za to, že nebolo preukázané, že obžalovaný tak konal v priamom úmysle. K bodu 2 uviedol, že konal pod vplyvom alkoholu, kedy boli jeho ovládacie schopnosti do určitej miery znížené, a aj keď ho táto okolnosť viny nezabavuje, súd mal možnosť takého jednorazové konanie kvalifikovať ako priestupok a celú vec postúpiť na prejednanie priestupku. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodol tak, že podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku postúpi vec na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, alternatívne ak má za to, že konanie obžalovaného v bodoch 1 a 2 je potrebné kvalifikovať ako prečin, zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa verejného zasadnutia dňa 25.09.2025 nezúčastnil, pričom doručenie upovedomenia bolo vykázané fikciou doručenia dňom 03.07.2025 podľa § 66 odsek 3 Trestného poriadku. Následne predsedníčka senátu vyhlásila uznesenie podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku, ktorým bolo rozhodnuté o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav správne právne posúdil a obžalovanému uložil trest, ktorý z hľadiska druhu a jeho výmery považoval za zákonný. Odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd I. stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného v bode 1 výroku napadnutého rozsudku. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Krajský súd sa stotožňuje a poukazuje na záver súdu I. stupňa, že zavinenie obžalovaného je preukázané výpoveďou probačnej a mediačnej úradníčky ako aj listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 29.11.2023, avšak svoju povinnosť dostať sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu k probačnej a mediačnej úradníčke nesplnil a na výkon ochranného dohľadu sa dostavil až dňa 08.01.2024. S obranou obžalovaného, že na výkon ochranného dohľadu sa nemohol dostať pretože nemal občiansky preukaz ani finančné prostriedky a čas si ho vyhotoviť a Justičná stráž mu bez preukazu totožnosti neumožnila vstup sa nadriadený súd nestotožňuje. Táto argumentácia je v rozpore so skutočnosťou, ktorá vyplýva z úradného záznamu probačnej a mediačnej úradníčky, že obžalovaný ani dňa 08.01.2024 občianskym preukazom nedisponoval, pričom aj napriek tomu mu bol umožnený vstup do budovy súdu a k probačnej a mediačnej úradníčke. V tejto súvislosti je potrebné

poukázať aj na vyjadrenie Justičnej stráže zo dňa 06.03.2025, z ktorého vyplýva, že vstup osôb bez dokladu totožnosti sa vždy oznamuje konkrétnemu úradníkovi, ktorý rozhodne o tom, či osobu prijme alebo neprijme, pričom Justičná stráž nerozhoduje o tom, či osoba bude vybavená s dokladom alebo bez dokladu totožnosti. Vzhľadom na uvedené nadriadený súd nevzhladol dôvod, prečo by Justičná stráž obžalovanému niekoľkokrát bez dokladu totožnosti zabránila vstupu do budovy súdu a dňa 08.01.2024 jeho vstup povolila. O povinnosti dostaviť sa do dvoch pracovných dní od konca výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi obžalovaný vedel s dostatočným predstihom, keď mu už počas výkonu trestu odňatia slobody bolo doručené nariadenie ochranného dohľadu. Obžalovaný si s poukazom jednak na nariadenie ochranného dohľadu obsahujúce poučenie o povinnostiach z neho vyplývajúcich, ako aj na odpis registra trestov, z ktorého vyplynulo že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/65/2022 právoplatne uznaný vinným z marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno k/, ktorého sa dopustil nedodržaním podmienok ochranného dohľadu, musel byť vedomý časového rámca, v ktorom je povinný sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi a s poukazom na uvedené rozhodnutie si musel byť vedomý aj následkov jeho nenastúpenia, resp. nedodržania jeho podmienok. Nadriadený súd sa stotožňuje s tvrdením súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania nevyplýval jediný dôkaz svedčiaci argumentácii obžalovaného, pričom omeškanie v trvaní jedného mesiaca nemožno ospravedlniť ani odôvodniť. Odsúdenému z odpisu registra trestov vyplynulo celkovo 18 záznamov, pričom okrem prvých dvoch prípadov mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody (prípadne bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu kvôli odsúdeniu v inej trestnej veci). S poukazom na viacnásobnú skúsenosť s výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody a predchádzajúce odsúdenie za totožný trestný čin obžalovaný musel vedieť o povinnosti v určenej lehote zahájiť ochranný dohľad, nebola to pre neho nová skúsenosť, a preto si musel byť vedomý aj následkov jeho včasného nenastúpenia, pričom napriek uvedenému tak neurobil. Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa mal taktiež nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj skutku popísaného v bode 2 výroku napadnutého rozsudku. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. V tejto súvislosti krajský súd udáva, že vykonaním dokazovaním bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u neho mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, čím naplnil skutkovú podstatu trestného činu podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona. Preukázanie zavinenia obžalovaného vzhľadom nadriadený súd s poukazom na svedecké výpovede troch svedkov (svedka poškodeného a dvoch príslušníkov PZ), ktorí vypovedali v podstatných okolnostiach zhodne – uviedli, že po príchode príslušníkov PZ, ktorých poškodený (zamestnaný ako SBS-kár v OD F. K. C.) privolať z dôvodu, že videl obžalovaného odcudziť fľašu rumu, sa obžalovaný začal poškodenému vyhrážať, že to nemal robiť, keď ho zajtra pustia tak sa vráti, vypije tu fľašu vodky, všetko porozbija a že ho zabije, že on už zabil dvoch ľudí a že zabije aj jeho, za čo si odsedí 5 rokov a potom ho pustia. V predmetných vyhrážkach pokračoval aj počas vykonávania úkonov na OO PZ Levice, kde príslušníci PZ viackrát počuli, ako sa obžalovaný vyhrážal, že keď stretne poškodeného ho dokope, zabije a že si odsedí za neho 5 rokov, že mu viac nedajú. V súvislosti so sťažnostnou argumentáciou obžalovaného, že konal pod vplyvom alkoholu, kedy boli jeho ovládacie schopnosti do určitej miery znížené, vzhľadom na čo mal súd I. stupňa možnosť jeho konanie postúpiť na prejednanie priestupku, nadriadený súd udáva, ako to uvádza sám obžalovaný a ako to vyplýva zo znaleckého posudku, že obžalovaný v čase spáchania spáchanie činu vedel ovládať svoje konanie v ľahko zníženej miere kvôli ľahkej opitosti, avšak zo znaleckého posudku taktiež vyplýva, že bol schopný rozpoznať nebezpečnosť svojho konania. Z konania obžalovaného vyplýva, že stíhaného prečinu sa dopustil v priamom úmysle, pretože v jeho konaní bola prítomná vôľová aj vedomostná zložka konania. Motívom obžalovaného bola pritom skutočnosť, že poškodený na neho zavolať kvôli odcudzeniu alkoholu policajnú hliadku, bol nahneváný. Obžalovaný sa opakovane poškodenému vyhrážal jeho fyzickou likvidáciou, navyše aj pred príslušníkmi PZ, čím vzbudil u poškodeného dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, vzhľadom na čo mal nadriadený súd za to, že použitie materiálneho korektívu v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona, nie je v prejednávanom

prípade s poukazom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a aplikovateľným inštitútom, pretože závažnosť prečinu podľa názoru nadriadeného súdu presahuje nepatrnú mieru. Agresívne sklony obžalovaného preukazuje samotné opakované vyhrážanie sa poškodenému jeho fyzickou likvidáciou a ďalej aj skutočnosť, že obžalovanému z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo celkovo 15 záznamov, pričom sa opakovane dopustil priestupkového konania, okrem iného, proti občianskemu spolunažívaniu, vyhrážaním sa osobe prefackaním, rozbitím sklenenej výplne na vchodových dverách OO PZ L., hrubým správaním. V tejto súvislosti nadriadený súd poukazuje aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, z ktorého vyplynulo, že menovaný od jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody dňa 12.01.2024 do vypracovania hodnotenia dňa 05.03.2025 nebol ani raz disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný bol celkovo v siedmich prípadoch, štyrikrát z toho za porušenie zásad slušného správania voči príslušníkovi ZVJS.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 – 4 Trestného zákona. Správne u obžalovaného nekonštatoval poľahčujúcu okolnosť a správne u obžalovaného konštatoval priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona – obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti za trestný čin odsúdený a správne potom postupoval pri ukladaní trestu, keď mu uložil úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy, pričom vychádzal zo zákonného ustanovenia trestného činu prísnejšie trestného. V posudzovanom prípade je prísnejšie postihovaný čin v bode 1 výrokovej časti napadnutého rozsudku – prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, ktorého základná sadzba je stanovená v rozpätí až do dvoch rokov. Nadriadený súd udáva, že obžalovaný opakovane preukazuje dešpekt nielen voči zákonu, ale aj proti súdnym rozhodnutiam, pričom si je vedomý nezákonnosti a aj následkov svojho konania, kedy ani osobná a viacnásobná skúsenosť s výkonom trestu odňatia slobody nespĺnila u menovaného svoj výchovný účel. Páchanie trestnej činnosti nie je v reáliách osoby menovaného výnimočným vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, opakovane sa svojim konaním dostáva do rozporu so zákonom, dopúšťa sa úmyselnej trestnej činnosti najmä majetkového charakteru, ignoráciou súdnych rozhodnutí, ako aj priestupkovej činnosti na úsekoch občianskeho spolunažívania a verejného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti sa nadriadený súd stotožňuje so súdom I. stupňa, že účel trestu bude v prejednávanom prípade splnený len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to v druhej polovici trestnej sadzby, teda vo výmere 16 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúcu početnú trestnú činnosť rôzneho charakteru, mnohonásobné nepodmienečné odsúdenia a mnohopočetné priestupkové postihnutia, trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom I. stupňa nie je možné považovať za trest neprimerane prísny, ale za trest zákonný a primeraný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.